

Príloha B Interview s respondentom s telesným postihnutím

Iniciály: FH

Rok narodenia: 1944

Bydlisko (mesto, obec): A

Diagnóza: amputácia pravej hornej končatiny, amputácia troch prstov na ľavej hornej končatine, popáleniny hrudníka, nôh, chrbtice

Počet členov v domácnosti: žije s manželkou

Respondent, (budeme mu hovoriť Fero), sa narodil do úplnej rodiny. S rodičmi mal veľmi dobrý vzťah. Je jedináčik. Vyštudoval priemyslovku so zameraním na elektrotechniku. Oženil sa v 24. O manželke tvrdí, že je jeho najväčšou oporou v živote. Spolu majú dve 2 dcéry a 1 syna. Deti sú už dospelé, majú svoje rodiny a žijú samostatne.

Ferov život sa radikálne zmenil v roku 1978, kedy mal veľmi vážny pracovný úraz pri práci s elektrinou. Bolo to ťažké obdobie pre celú rodinu, deti boli malé, mali rozostavaný rodinný dom. Manželka zostala na všetko sama. Doba klientovej liečby trvala viac ako jeden rok, hospitalizovaný bol v meste K. Okrem manželkinej pomoci a podpory mu veľmi pomohol vtedajší riaditeľ závodu. Dvakrát do týždňa posielal služobné auto do K., aktívne sa zaujímal o jeho zdravotný stav. Po polročnej hospitalizácii v K. pokračovala liečba v kúpeľoch v meste B., kde sa z pôvodného praváka učil písať ľavou rukou. Riaditeľ závodu mu vybavil výrobu ručnej protézy vo vtedajšom Sovietskom zväze. Bol tam pol roka. V nemocnici bol s pacientmi podobného osudu, získal tam pekné priateľstvá. Zo Sovietskeho zväzu mohol odísť až po tom, ako sa naučil používať protézu. Ako podotkol, bolo to veľmi náročné, pretože s protézou musel vedieť robiť bežné veci, dokonca aj písať. Po úraze elektrickým prúdom sa mu začal zhoršovať zrak. Navyše protéza mu pridávala zdravotné problémy, začala sa mu kriviť chrbtica, preto ju musel prestať používať. Zo začiatku si kládol otázku, prečo sa to muselo stať práve jemu, ale ako uviedol, jeho chuť do života je taká veľká, že v sebe tieto myšlienky potlačil a po vyliečení začal hneď pracovať. Ešte dodal, ak sa niekto cíti nepotrebný, stráca sebavedomie. V zamestnaní zostal pracovať na inej pozícii. Keď podnik zatvorili, našiel si novú prácu. Zamestnal sa v B. v archíve, istú dobu tam pobudol, ale z dôvodu dlhého dochádzania do zamestnania to po roku ukončil. Odvtedy pracuje pre mesto S. ako referent v zbernom dvore. Hovorí, že nikdy nemal problém nájsť si prácu. Okrem práci v zbernom dvore robí tretí rok zmluvy pre jednu komerčnú poisťovňu. Mal záujem založiť chránenú dielňu ale ako uviedol, najväčšou prekážkou mu bol úrad práce. Úradníci podľa Fera blokujú, odhovárajú a odrádzajú akýkoľvek podnikateľský zámer.

Rovnako ako v práci, aj v súkromí je veľmi aktívny a iniciatívny. Pár rokov navštevoval akadémiu tretieho veku. Študoval agroturistiku, ale po tom ako zostali v treťom ročníku len 2 študenti, ročník rozpustili. Naučil sa riadiť auto, veľmi rád športuje, v súčasnosti sa pripravuje na súťaž na kolieskových korčuliach v S.. Okrem toho hráva mini hokej, futbal, jazdí na bicykli. Má veľmi dobrých priateľov, ktorí mu v ťažkých situáciách pomohli, nestretávajú sa však pravidelne.

Na záver dodal, že sa mu nechce odísť na dôchodok. Má rád ľudí, čerpá z nich energiu. Neúspech ho nikdy neodradil a vždy je pre neho dôležitý cieľ. Na druhej strane, nikdy si nedával nespĺniteľné sny.